

μη δ' ὅτε, μηδ' οἷς δεῖ. δοκεῖ γδ ἐκ ἀδύνα-
 δται, οὐδ' ἀτυχεῖται, μη ὀργίζομύρος τε, ἐπὶ
 εἶ) ἀμω πικρός. τὸ δὲ, πωρ πηλαυζόμενον
 αἰετὸς δαι, καὶ τοῖς οἰκείοις ἀπερρῶν, ἀδρα-
 ποδῶδες. ἢ δ' Ἐσφοβολῆ καὶ πᾶντα μὲρ γί-
 νεται, καὶ γδ οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ, καὶ
 μᾶλλον ἢ δεῖ, καὶ πλείον, καὶ πλείω χρόνον
 οὐ μάλω ἀπαντὰ γὰ τῷ αὐτῷ ὑποάρχει. οὐ γδ
 αἰ δὴ δὴ αὐτῷ) τὸ γδ κελὸν καὶ αὐτὸ δόπολ-
 λισι κᾶν ὀλόκληρον ἢ ἀφῶριτον γίνεται. οἱ μὲρ
 οὐκ ὀργίλοι, ταχέως μὲρ ὀργίζονται, καὶ οἷς οὐ
 δεῖ, καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ, καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ
 πᾶντοτα δὲ ταχέως ὃ καὶ βέλτερον ἔχουσι.
 συμβαίνει δὲ αὐτοῖς τῆτο, ὅτι οὐ κατέχουσι
 πῶν ὀργίω, ἀλλ' αὐτὰ ποδιδόσαν ἢ φαν-
 ερί εἰσι διὰ πῶν ὀξύτητα ἔτα δόποταῦ-
 ὄνται. Ἐσφοβολῆ δ' εἰσὶν οἱ ἀφῶροχοι ὀξεί
 καὶ πωρ πᾶν ὀργίλοι, καὶ ὅτι πᾶντ' ὄθεν καὶ
 τοῦτομα. αἱ δὲ πικροί, δὴ δὴ αὐτῷ, καὶ πο-
 λω χρόνον ὀργίζονται. κατέχουσι γδ τὸν θυ-
 μόν. πᾶν κα δὲ γίνεται, ὅταν αὐτὰ ποδιδόσῃ. ἢ
 γδ πῶν εἰα πᾶν εἰς ὀργίω, ἢ δὴ δὴ αὐτῷ
 τῆς λύτης ἐμποιοῦσα. τοῦτου δὲ μὴ γνο-
 μῶν, τὸ βάρως ἔχουσι. διὰ γδ τὸ μὴ ὀπι-
 φανὲς εἶ) οὐδὲ συμπίπτει αὐτοῖς οὐδὲ τίς. ἐν
 αὐτῷ δὲ πῶν πῶν ὀργίω. χρόνον δεῖ. εἰσὶ γ
 οἱ τοιοῦτοῖ ἐαυτοῖς ὀχληροτατοι, καὶ τοῖς μᾶ-
 λιστα φίλοις. κελεποῖ δὲ λέγεται, τοῖς ἐφ'
 ὡς τε μὴ δεῖ χαλεπαίνοντας, καὶ μᾶλλον ἢ
 δεῖ, καὶ πλείω χρόνον, καὶ μὴ διαλαπτο-
 μένους ἀνευ τιμωρίας ἢ κελάσεως τῇ παρῶ-
 ντη δὲ μᾶλλον τῶν Ἐσφοβολῶν ἀντιτίθεται.
 καὶ γδ μᾶλλον γίνεται ἂν ἄθροπικώτερον
 γδ τὸ μᾶλλον πῶν εἰσὶται. καὶ πωρ τὸ συμ-
 βουῖοι οἱ χαλεποῖ, χεῖροισ. ὃ δὲ καὶ ἐν
 τοῖς πωρτερον εἰρηται, καὶ ἐκ τῶν λεγο-
 μένων δῆλον. οὐ γδ ῥάδιον διορέσαι τὸ πῶν,
 καὶ τίς, καὶ ὅτι πῶν, καὶ πῶσον χρόνον
 ὀργιστέον, καὶ μέγεθι τῆσος ὀργῆσος ποιεῖται ἢ
 ἀμερταίει. ὃ μὲρ γδ μικρὸν παρεκβάθειον,
 οὐ ἴσεται, οὐτ' ὅτι τὸ μᾶλλον, οὐτ'
 ὅτι τὸ ἦπρον. εἰσὶτε γδ ἐὼν ἐλλείποντας
 ἔπιπνομῶν, καὶ παρῶν φαίμῃ καὶ ἐὼν
 χαλεπαίνοντας ἀνθρώπους, ὡς δὴ αὐτῷ
 τοῖς ἀρχέιν. ὃ δὴ πῶσον καὶ πῶς παρεκ-
 βάθειον, ἴσεται, οὐ ῥάδιον τῷ λόγῳ

& in quos oportet, non irascuntur, hi pro-
 fectò esse stolidi videntur. qui enim non
 irascitur, neque videtur sentire, neque
 dolore affici, neque esse idoneus ad vici-
 scendum. Ac tolerare si laeseris, patique
 vt tui contumelia afficiantur, seruire pro-
 fectò est. Excessus verò secundum omnes
 quidem modos sit: nam & in quos non
 oportet, & ob quæ non oportet, &
 magis item, & citius, & diutius quàm o-
 portet, existit: non tamen ita, vt vni-
 uersa eidem insint: non enim id potest,
 nam malum etiam seipsum perdit: & si
 integrum sit, intolerabile euadit. Iracundi
 igitur cito quidem irascuntur, & quibus
 non debent, & ob quæ non debent, & magis
 quàm oportet: sed, quod optimum in
 se habent, cito etiam desistunt. hoc autem
 ipsis propterea euenit, quia iram minimè
 continent, sed reddunt. vnde ob celerita-
 tem manifesti sunt, deinde cessant. supra
 modum autem celeres sunt, & ad om-
 nes res & quasque de causa iracundi,
 ij qui sunt exandescetes & summe biliosi.
 vnde nomen etiam habent. Acerbi verò
 difficulter reconciliantur, & longo tem-
 pore irascuntur. continent enim iram, &
 non nisi vbi reddiderint, cessant: nam vl-
 tio his iram sedat, dum volupratem loco
 doloris inducit: quod quousque non eue-
 nit, grauatum animum habent. quia verò
 id non est manifestum: neque suasioe ap-
 pud eos vitur quispiã: & ipsi secum iram
 concoquere non nisi mora quadam tem-
 poris possunt. suntque huiusmodi homi-
 nes tum sibi ipsi molestissimi, tum iis qui
 maximè ipsis sunt amici. Infestos autem
 eos dicimus, qui & ob quæ non debent, &
 magis item quàm debent, & diutius suc-
 centent: & placari sine vltione vel etiam
 punitionem non possunt. At verò man-
 suetudini excessum magis opponimus:
 quippe cum & magis fiat: humanum enim
 magis est vindictam sumere: & ad conui-
 ctum hominum infesti etiam peiores sint.
 Quod autem tum in superioribus etiam
 libris diximus, tum ex iis quæ dicuntur,
 satis constat, quomodo, quibus, ob quæ,
 quanto tempore irascendum sit, quous-
 que item aliquis progrediens vel rectè fa-
 cturus sit, vel peccaturus non est facile
 definire. qui enim paululum transgredi-
 tur, non vituperatur, siue ad nimium, si-
 ue ad parum deflexerit, imò interdum
 & eos qui deficiunt, laudamus, mansue-
 tisque appellamus: & eos qui infesti

sunt, tanquam ad imperandum idoneos, viriles nuncupare consueuimus. Quan-
 tum igitur, & quomodo quispiam transgressus sit vituperandus, statui ratione